

78—80 og af 28. Marts 1883 Sp. 1750—54), — det kan naturligtvis kun glæde Udvalget, som dog maa beklage, at Ministeren og Lands-thinget ikke nogle Maanedere tidligere var kommen til denne Erkjendelse, da derved uden Tvivl vilde være forebygget, at det forrige Indfødsretslovforslag strandede paa Uenighed mellem Thingene, idet Modstanden imod det, i den af Folkethinget vedtagne Skikkelse, væsentlig var støttet paa, at en „saadan positiv, anbefalende Erklæring“ — efter Modstandernes Mening — ikke forelaa med Hensyn til en af Folkethinget indstemt Andrager

(Lilja). At en saadan Erklæring ikke foreligger nu med Hensyn til den her omhandlede Andrager, vil være klart af de Udtryk, der bruges af Kjøbenhavns Magistrat, der kun har fundet Andrageren egnet til at erholde Indfødsret, forsaavidt ikke hans fortvarige Ophold her i Landet maatte lægge ham Hindringer i Veien herfor, i hvilken Henseende „Magistraten under Hensyn til den blandt Bilagene værende Skrivelse fra Krigsministeriet af 26. f. M. skal henstille Sagen“. Krigsministeriets Skrivelse af 26. Juli 1883 til Andrageren lyder saaledes:

Krigsministeriet. Kjøbenhavn, den 26de Juli 1883.

Efter Modtagelsen af det af Dem under 12te f. M. hertil indgivne Andragende om den da ledige Bøsssemagerpost ved Hæren, ved hvilken Posts Besættelse De, da De ikke har dansk Indfødsret og endnu er langt fra at have opholdt Dem her i Landet i det Næremaal, som efter de sædvanlig fulgte Regler udtræves til Erhvervelse af den omhandlede Ret, ikke har kunnet komme i Betragtning, har Krigsministeriet brevvekslet med Indenrigsministeriet og navnlig henstillet til dette Ministerium, om det ikke maatte finde Anledning til, naar Rigsdagen atter træder sammen, at søge et Andragende fra Dem om Indfødsret fremmet, uanset at De, som anført, langt fra har opfyldt de til dennes Opnaaelse foreskrevne Betingelser.

Da Indenrigsministeriet herpaa har svaret, at samme, naar der fra Dem er fremkommet et Andragende om dansk Indfødsret, hvilket Andragende maa være af- fattet i Overensstemmelse med bemeldte Ministeriums Cirkulære af 23de Juni 1879 — hvoraf et Exemplar til Veiledning medfølger — og iøvrigt indeholde tilfreds- stillende Oplysninger, efter Omstændighederne ikke vil være uwilligt til at yde sin Medvirkning til, at De allerede nu erholder Indfødsret, skal Krigsministeriet, saa- fremt De fastholder Deres Ønske om at indtræde i den danske Hær, tilkaade Dem snarest muligt at indgive et saadant Andragende til Indenrigsministeriet, bilagt med alle fornødne Oplysninger.

S. M.

Wahnsjö.

S. B. C. Gøtz.

Et Herr examineret Bøsssemager Friederich Martin Daniel Hauschildt.

Uagtet Krigsministeriet — lige som Indenrigsministeren og Landsthingsudvalgets Flertal i forrige Samling — endnu taler om foreskrevne „Betingelser“ for Opnaaelse af Indfødsret, ses det dog af, hvad der heri anføres af en Skrivelse fra Indenrigsmini- steriet, at man her allerede er kommen til Folkethingets Opfattelse: at det ikke gjælder „Betingelser“, men „Oplysninger“, idet nemlig Folkethinget pleier at stille sig saale- des, „at Hovedhensynet ved Spørgsmaalet om, hvor vidt en Andrager bør have Ind-

fødsret, er, om man har faaet det samlede Indtryk af alle Oplysningerne om ham, at det virkelig er hans alvorlige Villie at knytte sig fast til Danmark for Fremtiden“ (jfr. Folkethingudvalgets Betænkning af 14/12 1882 Sp. 78, nederst).

Et saadant Indtryk vilde Udvalget have faaet i høiere Grad, dersom Andrageren havde opholdt sig her i Danmark i længere Tid end de ikkun 5 Mar, som i September 1884 vil være forløbne siden hans Ankomst hertil. Vel har man tidligere bevilget en i Tyskland